

Kl. 21:54

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg er glad for det sidste, der blev sagt, om, at der er kommet nogle relevante indvendinger både fra Lejernes Landsorganisation og fra Danmarks Lejerforeninger, som har lavet fælles hørings svar. Jeg synes, at det er korrekt, at vi prøver at tage det op i udvalgsarbejdet.

Jeg vil sige, at samlet set er det et meget skuffende forslag. Boligejerne i det her land, særlig dem, der bor nord for København, har tjent milliarder de senere år på grund af regeringens politik. Regeringen har sammen med – desværre – Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti taget i alt 10 mia. kr. fra lejernes opsparing, som skulle være brugt til at renovere boligerne og gøre dem bedre, og som i stedet for er røget ind i statsbudgettet og har erstattet nogle af de udgifter, staten skulle afholde.

Det forslag, der ligger her, løser efter vores opfattelse overhovedet ikke nogen boligsociale problemer, og jeg har også lagt mærke til, at selv Boligselskabernes Landsforening, som ellers har været meget med i forarbejdet til det her lovforslag, heller ikke mener, at det er godt nok, hvad angår finansieringsdelen. For det, vi kan se, er, at der også sker en flytning af indflydelse fra beboerdemokratiet og op til kommunerne og til boligorganisationerne. Det jo rigtigt nok, at en kommune også er en slags fællesskab, hvor der også er demokrati, men jeg synes nu som regel, at det er en meget dårlig idé at flytte indflydelse nedefra og op, hvad enten det så er til kommunalbestyrelsen, eller det er til Folketinget. Så det er en afdemokratisering, som vi ikke kan støtte, men jeg tager imod tilsagnet om, at vi debatterer det i udvalgsarbejdet. Det synes jeg er en god ting.

Jeg håber i det hele taget, at oppositionen her i Folketinget kan samles om at lave nogle ændringsforslag, der gør det her forslag bedre, for jeg er enig med det, som andre har sagt, nemlig at det ikke ser ud til, at det her vil sætte gang i byggeriet. Det ser jo ikke ud, som om det vil sætte gang i at løse problemet med at få billige boliger, særlig ikke i København og Århus og de steder, hvor der er brug for at få bygget nogle nye, almene, billige boliger. Så som det ser ud nu, kan vi ikke støtte det, men vi arbejder selvfølgelig for, om vi kan få et forslag, vi kan støtte.

Kl. 21:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og socialministeren.

Kl. 21:56

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Først vil jeg sige tak til ordførerne for den, synes jeg, overvejende positive behandling af lovforslaget. Det er jo et omfattende lovforslag, og det er altså ikke alle elementerne, som det er muligt at komme ind på her, men jeg vil gerne give tilsagn om at gøre mit yderste for, at udvalgsbehandlingen kan foregå på en sådan måde, at alle Folketingets partier kan være tilfredse, og at alle spørgsmål kan blive afklaret. Og i den forbindelse har vi jo faktisk også allerede inden førstebehandling åbnet mulighed for, at man kunne begynde at stille spørgsmål til lovforslaget.

Lovforslaget er, som det sikkert er bekendt, resultatet af en langvarig proces. Forberedelserne til lovforslaget tog faktisk deres begyndelse helt tilbage i november 2005, hvor partierne bag boligaftalerne i 2005, 2006 og senest 2009 satte gang i den første rapport om den almene sektors fremtid. Så hele tre rapporter ligger altså til grund for de mange forslag.

På baggrund af rapporterne indgik regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre her den 26. marts 2009 en aftale om at gennemføre en større boligpolitisk løvpakke om styringen og finansieringen af den almene boligsektor. Forslagene fører samlet til, at den almene sektor sammen med kommunerne får bedre muligheder for at løse de boligsociale opgaver.

Lovforslaget indeholder to store klumper. For det første et forslag til en ny styringsmodel med hertil hørende afbureaukratisering af regelsættet og for det andet en række forbedringer af finansierings- og støttemodellen.

I dag er reglerne om de almene boliger på nogle punkter ret detaljerede. De detaljerede regler har i nogle situationer gjort det svært for kommunerne og boligorganisationerne at finde de bedste løsninger på de lokale problemer. Det er uheldigt, fordi der kan være flere forskellige løsninger på problemerne, og den bedste løsning kan være afhængig af de lokale forhold. Samtidig har reglerne betydet, at kommunerne har fokuseret på at kontrollere, om reglerne blev overholdt. Man kan sige, at det kommunale tilsyn mere har været indrettet på at se tilbage frem for at møde fremtidige udfordringer. Det ændrer vi nu med forslaget om en ny styrings-